

Leara“ či Antonius z „Antonia a Kleopatry“. Za vrchol Vejražkovy herecké tvorby lze snad prohlásit roli Oidipa v Sofoklově dramatu „Oidipus, vladař“ (1963). Před Vejražkou stál ne jako vzor, ale pro srovnání Oidipus Eduarda Kohouta s patosem o generaci starším (1932) a pro Kohouta typickým (ale o hlavu menším).

Vejražkou vytřela rodná strana celou řadu divadelních i politických funkcí a poctila ho oceněními pro ni obvyklými – Řádem práce (1958), věncem národního umělce a profesurou na DAMU v roce 1963. Ze skutečnosti, že byl šéfem činohry Národního divadla od roku 1965 jen do roku 1969,

je možno soudit, jak uvítal bratrskou pomoc v roce 1968.

Vedle herectví jevištního je třeba zmínit i Vejražkovu práci filmovou – již na počátku čtyřicátých let hrál pod pseudonymem Petr Vít ve dvou filmech: zapomenutelné „Velké přehradě“ a nezapomenutelné „Turbině“, kde hrál po boku Lídy Baarové. V padesátých letech už jako Vejražka hrál v historických filmech podle románů A. Jiráska (Jan Hus, Jan Žižka, Proti všem, Ďáblova past.)

Vítězslav Vejražka se nedožil ani šedesátin. Po jeho předčasné smrti pokračovala v učitelské práci až do roku 1990 už jen Jarmila Krulišová.

L. Jenšovský

Helena Zmatlíková domalovala

Smutnou zprávu přinesla televize počátkem dubna – v pondělí 4. dubna zemřela po dlouhé nemoci významná světová ilustrátorka Helena Zmatlíková. Z obrazovky se na nás naposledy podívala ušlechtilá tvář starší dámy, která rozdávala celý život radost těm nejpotřebnějším, našim dětem.

Narodila se 19. listopadu 1923 v Praze jako Wehrbergerová a příjmení jí počeštil sňatek s Ivo Zmatlíkem. Z manželství, které skončilo v roce 1948, pochází syn Ivan, režisér, dramaturg a překladatel. Druhým manželem byl malíř a grafik Zdeněk Seydl. Tento

profesní vztah skončil 1973 rozvodem.

Zmatlíková dokončila v roce 1942 školu volné a užité grafiky, knižního a reklamního umění Oficína Pragensis. Po krátkém působení v atelieru Melantrich pracovala převážně jako výtvarná redaktorka v nakladatelství Albatros. Procestovala celou Evropu od Malty a Korsiky až po Skotsko. Ilustrovala přes 250 knih pro děti, za něž získávala ceny a uznání od Opavy po Tokyo. Pro dospěláky ilustrovala několik titulů – Drdovo Městečko na dlani, Exupéryho Malého prince a především Bradfordovu bibli

jihooamerických černočů „Černošský Pán Bůh a pání Izraeliti“ a „Starej zákon a proroci“. Každé z těchto roztomilých kapitol předeslala kresbu, která je tak výstižná, že už skoro nemusíte číst dál. A protože jsou kapitoly krátké, vešlo se do knížky 57 kreseb Heleny Zmatlíkové. Roark Bradford vydal obě knížky v letech 1928 a 1930, ilustrace našeho překladu J. Macha jsou z roku 1957. Přiložený obrázek uvádí první kapitolu druhé knihy, která začíná větou „Pán Bůh se taky možná někdy zmejlil, ale jakživ ho při tom nikdo nechytí“. Všechny ilustrace jsou pojaty inverzně, tedy bílé čáry na černém pozadí a od Evy nabízející Adamovi jablko až po naliitého Ezaua jsou všechny osoby křesťanské mytologie černoši.

Překvapující je vztah Heleny Zmatlíkové k Újezdu nad Lesy. Podle vzpomínek Dr. Miloše Schmidta bydleli manželé Zmatlíkovi se svým synem Ivo a jeho ženou Helenou v roce 1945 přechodně ve vile jeho rodičů na křižovatce nynější Zaříčanské a Chotěnovské v tehdy Nové Sibřině. Pražský byt Zmatlíkových byl ke konci války vybombardován a Schmidtovi jim poskytli azyl. Co kdyby tento měsíčník jednou za rok uveřejňoval vybranou kresbu Heleny Zmatlíkové místo pamětní desky na vile, která je nečitelně daleko od plotu?

L. Jenšovský

Z historie činnosti komise výstavby MNV

v letech 1960 – 1990

Při jednom setkání s bývalým starostou naší obce p. Ing. Pavlíčkem jsme porovnávali výhodu dnešního postavení MÚ v oblasti výstavby. Předpokladem je dostatek financí, protože v dodavatelích je velký výběr na rozdíl dob dřívějších, kdy dodavatel byl vzácností a kdy se spíše vyžadovalo budování prostřednictvím dobrovolných nebo placených brigád. Když jsem mu vyprávěl, jak jsme to dělali, vyzval mne, zda bych tuto dnes již historii napsal. Teprve nyní po několika letech jsem si dovolil napsat vyprávění o době, kdy se podařilo řadě obětavých lidí v komisi výstavby vybudovat řadu užitečných staveb a potřebných činností. Své vzpomínání bych začal krátkým vyprávěním o vlastní životní historii, jak se stalo, že jsem byl 40 let ve službách MNV.

1. října 1950 jsem se vracel z vojenské přesměrné služby a při přihlašování na MNV v Nové Sibirně jsem se od tajemníka p. Ing. Vyskočila a dověděl o svém špatném kádrovém posudku a na jeho vylepšení mně nabídl funkci pokladníka, kterou jsem následně vykonával 4 roky až do sloučení obcí. V Újezdě mne zařadili jako aktivistu do komise MH. Při prověrkách v Energoprojektu v roce 1958 mi bylo doporučeno kádrové zpevnění prací v ostravských dolech, ale pro nemoc štítné žlázy zůstal jsem v podniku s tzv. kádrovým postihem, ovšem se sníženým platem, což nebylo zvláště radostné při 3 dětech a manželce v domácnosti. Z této situace mi později pomohli p. Mysliveček a p. Lacina, kteří svým politickým vlivem mne navrhli za poslance MNV v roce 1960. Tehdy jsem netušil, že to bude služba do roku 1991 ve sledu celkových let to bude 40 let stejně jako v EGP, kde jsem pracoval jako projektant čsl. elektráren.

Po volbě jsem nastoupil do komise místního hospodářství dne 22. 6. 1960 spolu s poslanci p. Šorejsem Miroslavem, Pfanem Ludvíkem, Šindelářem Jaroslavem, Šenbekem Josefem, Klimešem Jaroslavem a Denemarkem Františkem. Předsedou se stal p. Lacina. Po ročním působení byla tato komise dne 26. 5. 1961 rozdělena na komisi MH a novou komisi výstavby. Jejím prvním předsedou se stal p. Hornát Václav a poslanci, kteří přišli do komise, byli p. Dr. Lubomír Svátek, Josef Šembero a na mne připadla funkce tajemníka. Potřeba vytvořit tuto komisi vyvolala již pro KSČ neudržitelná situace v oblasti výstavby a stavební činnosti z hlediska zaostávání obce. Protože do KV přišlo málo poslanců a na práci bylo potřeba více občanů, vzali jsme tehdy přihlašovací listy obyvatel a vybrali jsem mladé občany, technicky vzdělané

a nabídli jim členství v KV. Dá se říci, že se skoro všichni, převážně nestraníci se zapojili do práce. Byla to šance v zaostalé, hlavně zanedbané obci něco užitečného dělat. A tak nastoupili p. Jan Podlipný, Pavel Podlipný, Jaromír Junek, Václav Šikaně, Václav Jozl, Ing. Vladimír HJorzl, Ladislav Kott, Antonín Krásný, Bohumil Hradký, Ladislav Mik, Jaroslav Ondřich, Antonín Kout, Jří Trenda, Intg. Radim Roháček, Jiří Smolík, Josef Sobotka, pí Eliška Fuksová a sl. Postlerová. Předseda KV docílil závazného slibu od MV KSČ, že veškerá činnost komise se bude odvíjet zásadně podle platných zákonných předpisů a dodržování zákonů, což se v minulých letech nedodržovalo. Tato podmínka umožnila získání nových spolupracovníků a ochotu se podílet na práci KV, která se záhy stala ochránkyní práv občanů. První čeho jsme docílili, bylo získání půdní místnosti a za krátko místnosti po hostinci pí Kuncové, kde byla také knihovna. V tuto dobu nastoupil do komise p. Ing. Karel Kapoun. První prací všech byla nutnost dát dohromady dokumentaci všech domů pod čísla popisná přečíslovat pozemky podle nových kat. čísel. Vše bylo zabaleno ve špinavých balících na půdě tak, jak se každý rok soustředěné písemnosti ukládaly. Újezdská část číst byla celkem v pořádku, protože se o ni staral stav. technik pan Filip, ale o sibirskou část se nikdo nestaral. Tato mravenčí práce celého kolektivu trvala přes rok, ale našlo se spousta dokumentů.

Mohl jsem chránit občany před zabíráním bytů před bytovou komisí, protože jsem našli mnoho kolaudačních dokladů i z doby Rakousko - Uherska, které měly platnost. Našli jsme náhodou doklad, kde ONV Praha sever potvrdil platnost lesa na stavební parcely z roku 1933 a to všech pozemků, které prodal kníže Liechtenstein. Jednalo se o severní část obce, celkem 360 parcel v bloku č.k. 621 o 1000 – 1500 m², které St. lesy zastoupené p. Ing. Síbkem prohlásily za lesní půdu, donutili majitele platit poplatky za užívání této půdy a dokonce žádali vykácení ovocných stromů a nahradit je lesními. Tuto zvůli jsme překonali tím, že jsme dali rozhodnutí ONV potvrdit MVLH. Tuto prohru nám pan Ing. Síbek nikdy neodpusťtil. Stabilizovat komisi a stavební činnost se nám podařilo záhy, protože se seznámili s potřebnými předpisy a zákony všichni členové komise. Situace, kdy bylo dříve možné stavět pouze na černo, skončila a nastoupilo řádné stavební projednávání. Aby bylo patrné, že je myšleno vážně, dovolili jsme si udělit veřejnou důtku předsedovi II. org. KSČ p. Nováčkovi a další byl málem sám předseda MNV. A co se nestalo. Stížnost na MV KSČ byla zamítnuta, stěžovatelé neuspěli. Na veřejnosti jsme získali sympatie, ale hlavně důvěru.

Protože v celé obci byla postavena velká spousta

staveb bez povolení od roku 1939 až do roku 1950, kdy se nesmělo vůbec stavět, tak jsme vyhlásili v obci amnestii na všechny černé stavby. Pomohli jsme tak spoustě lidí dát si do pořádku veškeré doklady. Nikdo netušil, jak se to záhy vyplatí, protože již v roce 1964 nový obč. zákoník neumožňoval prodej objektu bez kolaudace a popisného čísla. Na ONV jsme získali pravomoci na povolování všech staveb kromě rodinných domů, na které byly poskytovány dotace. Zároveň jsme prováděli bezplatně odhady nemovitostí pro st. notářství. Nebylo to jednoduché, ale dokázali jsem ONV, že naše komise má víc odborníků, než komise ONV. Komise byla rozdělená na pracovní aktivity, které se zabývaly komunikacemi, kanalizacemi, pers. plánem, správou majetku, veř. osvětlením, elektrifikací a stavebními záležitostmi občanů. Jaké byly výsledky lze posoudit z dalších popisů činností. Dá se říci, že komise začínala být úspěšná, získala si respekt doma i na ONV, jenže byla z 90 % složena z nestraníků a to bylo některým soudruhům trnem v oku. Jelikož se komise opírala o svého předsedu, došlo k jeho odvolání a musel převzít funkci místopředsedy MNV, aby po skončení volebního období už raději nekandidoval. Dostali jsem nového předsedu p. Josefa Rösle a pak Jaromíra Heinze, ale starý duch komise pracoval dál a nic se nezměnilo, naopak. Díky konexím na ONV a KNV jsme si vytvořili dobrou pozici pro budoucí akce a tak jsem vpluli až do roku 1968.

Tehdy byl předsedou MNV známý dobrák, člověk slušný a čestný p. Ludvík Pravda, pod jehož záštitou jsme uspořádali v sále velké shromáždění občanů, kde jsem vysvětlovali všechny naše záměry do budoucna. Sál byl nabitý, inu jaro 1968. V tu dobu jsme také obdrželi vyznamenání od KNV za „Zásluhy o výstavbu Středočeského kraje“. Pak přišli naši „osvoboditelé“ a netrvalo dlouho a již byly slyšet hlasy, že v komisi jsou oportunisté, kteří bránili prodeji Rudého práva, protože jsem bránili umístění stánku za nevyhovující a chtěli jsme ho umístit u samoobsluhy, kde bylo vyasfaltované místo s el. přípojkou, že jsem spolek reakcionářů apod. Záležitostí se zabýval MV KSČ a byla velká snaha nás zlikvidovat, což se ale za vlády pana Pravdy nedařilo. Proto byl dán do komise politický komisař p. Rút, který na vše v komisi dohlížel a dával hlášení na MV KSČ, který se nově zaktivizoval. Postupně byl odvolán z funkce předseda p. Pravda a nový p. Kotvald z počátku naši komisi toleroval. Ale brzy vytvořil pracovní podmínky pro naši placenou pracovníci pí Husákovou takové, že musela odejít a na její místo nastoupila pí Růžičková. Poměry se na MNV začaly zhoršovat tak, že každé rozhodnutí komise schvalovala rada. Vzdal jsem se proto funkce ta-

jemníka a následně předseda MNV zbavil komisi všech pravomocí a pí Růžičkovou jmenoval vedoucí stavebního odboru. Veškerá činnost, která byla tvořivá, skončila a pracovalo se na dokončení zahájených staveb.

Za této nezáviděníhodné situace se stal předsedou KV ing. Jaroslav Tušla. Z komise odešlo několik členů a pí Růžičková přestěhovala kanceláře do jedné místnosti v budově MNV, kde se ve stísněných poměrech nedalo pracovat.

V polovině roku 1974 připadl Újezd pod matičku Prahu. Nastala doba seznamování s orgány hl. města, což nebylo jednoduché. Vzhledem k úspěšnému plnění akcí Z jsme byli zvaní jako úspěšní „podnikatelé“. Postupem doby přišel i p. Kotvald na to, že udělal chybu, zrušil odbor a vrátil komisi všechny pravomoci, ale komise se k dřívější činnosti nedokázala vzpamatovat. Přesto jsem obdržel za výstavbu Rohožníku na návrh investora drah od NVP „medaili za zásluhy o výstavbu hl. města Prahy“. Na stavu komise nic nezměnil ani nový předseda p. Berle, takže další léta se žádná činnost nekonala, což byla velká škoda a promarněné možnosti. Přes veškerou snahu jednoho rodinného klanu komise nakonec nezankla. Byla znovu obnovena v roce 1980, po volbách do ní nastoupili p. Bohumil Hladký, Václav Šikaně, Antonín Krásný, ing. Jaroslav Tušla nově ing. Miroslav Matoušů, ing. Zdeněk Vodák, Jiří Nechanský, ing. Vladimír Doležel, Alois Tůma, Vlasta Husáková, později ing. Jiří Kacerovský, JUDr. Nekolná a Luňák. Do této komise jsem byl zvolen jako předseda do roku 1990, kdy tato ukončila svoji činnost. Dostali jsem za úřadovnu zasedací síň a po dobu 10 let, za předsedy ing. Březnovského a Nikla mohla komise vyvíjet v klidu svojí práci. Zanedbanou a nezaloženou dokumentaci obětavě zpracovávaly po dobu 5 let ve svém volném čase pí Husáková a Kubátová. Ve svém dalším vyprávění jsem vylíčil, jak se dělaly různé stavby, jak se získávaly peníze a jak se rozdělovaly inž. sítě pod tlakem občanských výborů a schůzí KSČ tak, aby se vše dělilo na tři části obce, což např. u plynu dělalo velké potíže při napojování. Hlavně bych rád, kdyby si mladá generace a noví obyvatelé naší obce seznámili s tímto dílem, aby pochopili, že vše, co jim dnes slouží a na co připojují své bydlení, vznikalo mnohdy s velkými potížemi prací dřívějších generací.

Rád bych, abyste si vážili práce těch, kteří pro blaho obce pracovali v minulosti i v dnešní době. Je skutečně velmi obtížné se všem lidem zavděčit a splnit jejich přání.

Proto bych rád poděkoval občanům a členům bývalé komise, kteří se mnou spolupracovali na budování naší obce v letech 1960–1990.

Engelbert Svoboda

HISTORIE

Vážení čtenáři,

tímto článkem od pana Engelberta Svobody o historii budování naší obce, který uveřejňujeme v tomto květnovém čísle Újezdského zpravodaje, končí zatím série jejího otiskování v našem časopisu. Doufám, že toto téma bylo pro vás poučné, nejen pro pamětníky, aby si oživilo vzpomínky, ale hlavně pro ty nově přistěhovalé a později narozené. Chci na tomto místě nejen jménem svým, ale všech našich občanů poděkovat panu Svobodovi za vše, co díky své funkci a činnosti v „Komisi výstavby“ pro naši obec vykonal. Svým příkladem dovedl strhnout své spolupracovníky a přestože komise fungovala ve velmi složité době

nejen politicky, ale vyznačovala se i naprostým nedostatkem stavebních materiálů, vykonal se zde tolik práce, že bez ní by nyní naše Městská část Praha 21 nebyla tím, čím dnes je.

Na této věci mě nejvíce mrzí to, že po změně režimu v roce 1989 byl pan Svoboda ze své funkce, ač nestraník, „odejit“ a nedostalo se mu za jeho práci ve prospěch veřejného blaha od nově nastupující garnitury ani pořádného poděkování. Napravuji to nyní tímto uznáním jeho zásluh a ještě jednou děkuji jemu a jeho spolupracovníkům, kteří mu pomáhali a spolu s ním denně „nosili kůži na trh“, protože ne vždy tato činnost byla

v souladu s tehdejšími přísnými a sešňovanými předpisy. Podle mého názoru se sluší poděkovat i těm, kteří v té době přivírali oči, postrkovali záležitosti kupředu a uklidňovali vyhocené situace, protože si uvědomili, že to dělají ve prospěch občanů. Co naplat, doba byla taková a odvahou bylo i tolerování nekonvenčních postupů. Také panu Svobodovi děkuji za jeho práci v redakční radě zpravodaje, jeho písemné příspěvky do něho a chci mu jménem svým i redakční rady Újezdského zpravodaje popřát vše nejlepší k jeho blížícímu se životnímu jubileu i hodně pevně zdraví a ještě dlouhá léta mezi námi.

*Pavel Švejnoha,
místostarosta MČ Praha 21.*

ZAHRÁDKA V KVĚTNU

A máme tu květen, počasí se postupně zlepšuje a mohou nastat i delší období slunečného počasí se spoustou teplých dní. Na začátku měsíce nás zláká hezké počasí a už chceme vysazovat ven na zahrádku nebo do přenosných nádob letničky. Některý rok to třeba vyjde, ale někdy se mohou ještě do poloviny května objevit pozdní mrazíky. Ale v druhé polovině měsíce už nastane opravdu ta doba sázení a přesazování.

Při výběru rostlin musíme znát nejen stanoviště, ale měli bychom mít jasnou představu, jak bude porost vypadat později. Výsadba jednoho druhu a jedné barvy květin je elegantní, ale i pestrá kombinace je velmi pěkná. Také převislé a vzpřímené květiny nasázené spolu jsou příjemné na pohled.

Při pěstování květin v nádobách je nejdůležitější zálivka a hnojení. Jakmile květiny nemají dostatek vláhy, začnou nasazovat na semeno a odumírají. Pokud k tomu dojde, semena odstraníme. Většina letniček je schopna znovu vykvést.

Květin, které jsou vhodné pro nádoby a truhlíky, je velké množství. Jsou to fuchsie, aksamitník, begonie, lichořešitnice, petunie, surfinie, pelargonie a novinka bakoba bývá moc hezkým doplňkem aranžma.

Surfinie na začátku vegetace zaštípeme (a vrcholky znovu zasadíme). V případě dobrých podmínek dosáhnou délky až dva metry. Substrát na květiny koupěný v obchodech obsahuje dostatek hnojiva pro začátek vývoje rostlin. Později musíme hnojit buď pomalu působícím rohovinovým hnojivem, nebo častou zálivkou Kristalonem na květ.

Po odkvětu ovocných stromů provedeme preventivní postřik u jabloní proti padlí a strupovitosti. Mladým stromkům nedovolte aby měly velkou úrodu příliš brzy. Stačí několik plodů na ukázkou, ostatní malé plůdky po odkvětu protrhejte. Starší stromy se většinou protrhávají později, když už jsou plody větší. Naše zkušenost je v tomto směru taková, že mám raději 20 kusů pěkných jablek než 50 kg drobných a nevzhledných padanek.

Zveme všechny občany do klubovny v areálu zahrádkářů dne 13.5. 2005 v 17. hodin na besedu „Dřeviny na našich zahrádkách“. Přijde mezi nás Dr. Jiří Žlebčík z Výzkumného ústavu v Průhonících. Můžete se poučit a dozvědět se co třeba děláme špatně, když se nám nedaří některé dřeviny na zahrádce pěstovat.

Na shledanou někdy příště

Za výbor zahrádkářů ZNOH – Nohejlová Zdeňka

INTERNET V KNIHOVNĚ ZDARMA

V místní knihovně v Lomecké ulici č.656 byl v březnu zprovozněn bezplatný přístup do celosvětové počítačové sítě Internet. Zároveň je takto zpřístupněn pro všechny občany Újezda nad Lesy, tj. zejména pro ty, kteří z různých důvodů přístup k Internetu nemají, obsah zveřejněný na Internetové prezentaci městské části www.praha21.cz. Tímto krokem je umožněno všem občanům bez rozdílu číst elektronickou úřední desku, aktuality z obce, telefonní seznam úřadu městské části a řadu zajímavých dokumentů: usnesení rady městské části a zastupitelstva, množství návodů jak postupovat v úředních záležitostech pro občany městské části, rozpočet a další praktické informace.

Ing. Michael Jantsch

Nestárnoucí velikán aneb Kdo byl Hans Christian Andersen

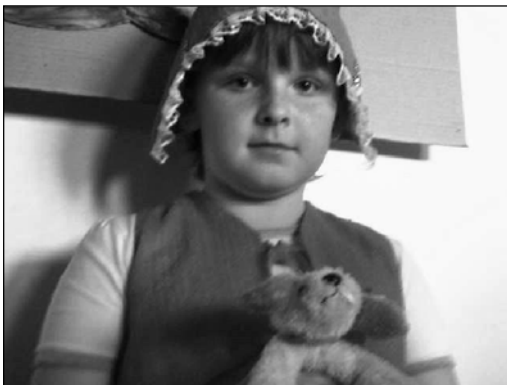
I když se tomu nechce věřit, je to už 200 let, kdy se narodil největší světový pohádkář Hans Christian Andersen. Uplynulo tolik let, a přesto jsou jeho pohádky nesmrtelné. A my se nyní podíváme na jeho život.

Ve všech životopisech bychom se mohli dočíst, že se narodil ve městě Odense. Když si ovšem přečteme, že jeho otec byl obuvník, už to nemusí být tak docela pravda. Je tu totiž možnost, že byl plodem milostného vzplanutí prince Christiana Frederika a komtesy Elisy Ahlefeldt-Laurvigové, a po narození dán do péče ševce a jeho ženy.

Ať je to tak či tak, jeho mistrovství v psaní pohádek mu nikdo neodepře. Zmínila bych například Ošklivé káčátko, se kterým se prý ztotožňoval. Možná to způsobilo to, že se mu děti ve škole vysmívaly pro jeho nepřítažlivou postavu a osobitý způsob chůze. Další mou oblíbenou pohádkou jsou např. Císařovy nové šaty nebo Sněhová královna.

Když jsem v titulku použila slovo velikán, měla jsem na mysli jak jeho velikost v tvůrčím smyslu, tak i jeho skutečnou velikost. Měřil 185 cm a boty nosil 47! A nyní k jeho tvůrčí velikosti – za život napsal 156 pohádek, kterými se proslavil, ale málokdo ví, že chtěl být romanopiscem. Jeho romány jako Improvizátor, Jenom šumař, Dvě baronky aj. však zůstaly nedocenené. Vydal dokonce i vlastní životopis Pohádka mého života. Byl osamělý a podivín, ale přesto zemřel jako celosvětově uznávaný autor - 4. srpna 1875.

I v naší újezdské škole, stejně jako v téměř čtyřech stovkách tuzemských knihoven, zažily děti mimořádnou noc. Noc s Andersenem, při níž se čtou jeho pohádky. V České republice se tato akce konala již popáté, ale letos to bylo přeci jenom honosnější – už díky kulatému 200. výročí. Děti se převlékly do masek. V šest hodin bylo slavnostní zahájení, po němž následovala promenáda masek. Mohli jste tam vidět např. Harryho Pottera, Natašu, Karkulku a nechyběli samozřejmě ani víly a vodníci.

A tady už máme přípravu na spánek a prvního spáče...

Myslím, že by Hans Christian Andersen měl velkou radost. Jeho pohádky se staly nesmrtelné, denně je čtou děti na celém světě. Svými pohádkami chtěl nejen pobavit, ale i poučit. A nejen tím, že z každého ošklivého káčátka jednou bude krásná a všemi obdivovaná labuť...

VERONIKA VALENTOVÁ

Očkování

Dne 19. května 2005 bude probíhat ve veterinární ošetřovně v Ratajské ulici čp. 464 povinné hromadné očkování psů a koček proti vzteklině.

MVDr. Hod

Základní umělecká škola Čelákovice,
pobočka Šestajovice

informuje

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY na rok 2005–2006

do hudebního přípravného oboru - klavír (děti 6 – 7 let)
- zobcová flétna (děti 6 – 7 let)
- sborový zpěv (děti od 6 – 15 let)

se konají ve dnech **19.5. 2005 a 24.5. 2005 vždy od 17–18 hod., v Základní škole Šestajovice**

Informace na telefon.číslech 605 298 891
604 845 556

Erb pro Prahu 21 ?

Ať se to komu líbí, nebo ne-
líbí, vznik městské čtvrti Praha
21 se stal skutečností a s titulky
nesoucími tento název se setká-
váme v záhlaví všech úředních
listin. Je stejně skutečné, že hla-
vou seskupení čtyř dosud samo-
statných obcí se stal Újezd nad
Lesy. Tato obec se ale před ne-
dávnm stala nositelem znaku
a praporu, jak se o tom dohodl
parlament České republiky. Pro
heraldiku není potíž vytvořit pro
nově vzniklé čtyřměstí erb, který
bude sestávat ze čtyř erbů, z nichž
dva jsou staršího data a mají
erby půlené, přičemž jedna po-
lovina je vlastní erb místní
a druhou půlí je polovina erbu
pražského. To se týká Běchovic
a Koloděj. Erby Újezda a Kláno-

vic jsou nového data a část erbu
pražského již nenesou. Pro po-
řadí jednotlivých čtvrtin nového
erbu platí, že nejvýznamnější je
poloha nahoře napravo. Jak by
takový erb vypadal, ukazují při-
pojený obrázek.

I když se to heraldikům bude
líbit, většině moderních lidí se
to líbit nebude, byť by repro-
dukce prostřednictvím počítače
vyhovovala snad všem potřebám.
Na druhém obrázku je návrh erbu,
který bude pochopitelný všem
občanům, které pánbůh neopustí,
neboť jim v ruce karty sůstí. Uka-
zuje číselné vyjádření souboru tří
karet, které v hazardní hře „jedn-
advacet“ znamenají vítězství. Tato
hra je všeobecně známa v litera-
tuře (Poláček : Hráči) i v hudbě

(Nedbal : Polská krev). Vyjádře-
ní římskými číslicemi by se plet-
lo s kapitolami, arabské číslice
se zastávkami tramvaje. Jsou sa-
mozřejmě možné jiné kombina-
ce tří sedem, místní heraldik bude
jistě z osobních důvodů chtít kule.
Některým politikům bude vadit
sedma červená, která je ovšem
dražší (ale v mariáši !). Bojov-
níci za lidská práva budou chtít
jeden erb pro praváky a jeden
pro leváky

Jak je vidět, narodil se pro-
blém a v televizi budou mít zas
o čem mluvit, když už zemětre-
sení nikoho nebaví. Nejlepší by
bylo, uložit tyto návrhy do ar-
chivu heraldické společnosti, kde
se na ně zapomene do té doby,
než někdo vymyslí nový erb, třeba
takový, kde na erbu podle prv-
ního obrázku bude ve středu erb
podle obrázku druhého. Katastro-
fický scénář vhodný pro televizi
by bojem dobyl Hájek nebo Cy-
rilov a ty by se předtím domohli
nových erbů. Vítěz takového taže-
ní by měl titul Erben (a ve znaku
Kytici).

L. Jenšovský

Zčásti inspirováno koaliční krizí.

Opravy klánovického kostela

Na přelomu roku 2004/2005 byla úspěšně provedena rekonstrukce elektroinstalace v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Klánovicích; nově bylo nainstalováno pod jednotlivými sedáky lavic vytápění pomocí přímotopných konvektorů ovládaných přes časové spínače.

Také bylo doplněno nasvětlení věžičky a rozety v průčelí kostela. Ve večerních hodinách tak kostelík svítí do okolí.

Celkové náklady na provedené práce a materiál (včetně příslušných revizí) dosáhly 274.580,- Kč.

Poděkování patří Vám všem, kteří jste dle svých možností pomohli, ať už drobnými dary v rámci sbírek, nebo většími částkami sponzorskými; rovněž vý-

znamná pomoc byla poskytnuta z rozpočtu MČ Klánovice.

Co plánujeme v letošním roce? Rádi bychom vyměnili jeden ze dvojice hlavních lustrů za takové osvětlovací těleso, které by svým zpracováním odpovídalo interiéru (stávající reflektory jsou technickým řešením, avšak esteticky do kostela vůbec nepatří). Také bychom chtěli doplnit dálkově ovládaný světelný display pro zobrazování čísel písní v průběhu obřadů.

Samostatně budou - na základě účelově vázaného sponzorského daru - v kostele instalovány nové varhany (ve zvláštním článku Vás všechny zveme na koncert).

Po provedení všech drobných

interiérových oprav chceme následně kostel vymalovat; rádi bychom v součinnosti s MČ Klánovice dořešili úpravu sadových porostů před vchodem a odvod dešťové vody ze střechy do terénu (nyní je stavba podmáčena v místech ukončení svodů z okapů).

A co dále: podlaha se místy propadá, diskutuje se už několik let o vnějším nasvětlení kostela, někteří stále přemýšlejí o dostavbě kostela, kterému chybí vnitřní zázemí jako např. šatna, toaleta atp. Potřebné práce je kolem kostela stále dost.

Ještě jednou Vám všem, kterým není místní kostel lhostejný upřímné poděkování.

Jménem farní rady: V. Komárek

DOVOLENÁ V ŘECKU

Český červený kříž nabízí 11denní pobyt u moře v Řecku v oblasti Vetiky pro seniory. Tato oblast se nachází v naprosto čistém prostředí s průzračnou vodou daleko od průmyslových oblastí.

Doprava je letecky tam i zpět. Stravování formou plné penze v restauraci s obsluhou. Ubytování v penzionech ve dvou a třílůžkových garsoniérách a čtyřlůžkových apartmánech. Každý pokoj je vybaven nádobím, ledničkou, vařičem a každý

pokoj má samostatné WC a sprchový kout. Na místě je možnost zakoupení zájezdu (výletu) do Athén a dalších zajímavých míst.

Datum odjezdu 30. 8. 2005 do 9. 9. 2005 za cenu: 11.960,- Kč.

V ceně jsou započítané letištní a bezpečnostní taxy. Odjezd z Újezda nad Lesy od Štangla na letiště Ruzyně zajistí autobus pí Zajacová, tel: 281970138, která vám podá i bližší informace.

ČČK - Zajacová

CYKLISTÉ, MÍSTNÍ ZVYKLOSTI A PORUŠOVÁNÍ ZÁKONA

Místní zvyky a obyčeje, vztahující se k určitým oblastem či obcím, jsou pro většinu místních občanů zpravidla výrazem svébytnosti a odlišnosti od jejich okolí, na něž jsou tito občané ve většině případů hrdí. I v Újezdě nad Lesy máme jednu zvyklost, která však nezasluhuje obdiv, ale spíše ztrpčuje život zejména chodcům. V naší městské části je totiž zvykem, že cyklisté nejedí po silnici, ale po chodníku. Tento zvyk je zde zakořeněn natolik, že se jezdí po chodníku i tam, kde to není vůbec nutné. Konkrétně se jedná o nově zbudovanou komunikaci Staroujezdskou, kde není velký pro-

voz, je zde krásný asfaltový povrch a dostatek místa pro motorová vozidla i cyklisty. V dnešní době „cyklistické renesance“ tak dochází čím dál častěji k ohrožování chodců na chodníku neukázněnými účastníky silničního provozu. Pokud bychom použili příslušný zákon 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, § 11 odst. 1). „**Na pozemní komunikaci se jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak**“, je to vše, co lze cyklistům připomenout v místech, kde nejsou stezky pro cyklisty. Zákon sa-

mozřejmě neříká, že jízda po chodníku je zakázána, protože to tento zákon vůbec nepředpokládá. Dalším problémem je vybavení jízdních kol, která jsou někdy bez blatníků, světel, odrazek a zejména zvonků, takže cyklista na chodníku ani nemůže chodce na sebe upozornit. Svým článkem chci apelovat na neukázněné cyklisty, aby se sami nevystavovali případnému postihu ze strany policie a nezneprůjemňovali chodcům pohyb po chodníku. Připomínám, že celou naši obec může cyklista projet postranními ulicemi a vyhnout se tak hlavním vysoce frekventovaným komunikacím.

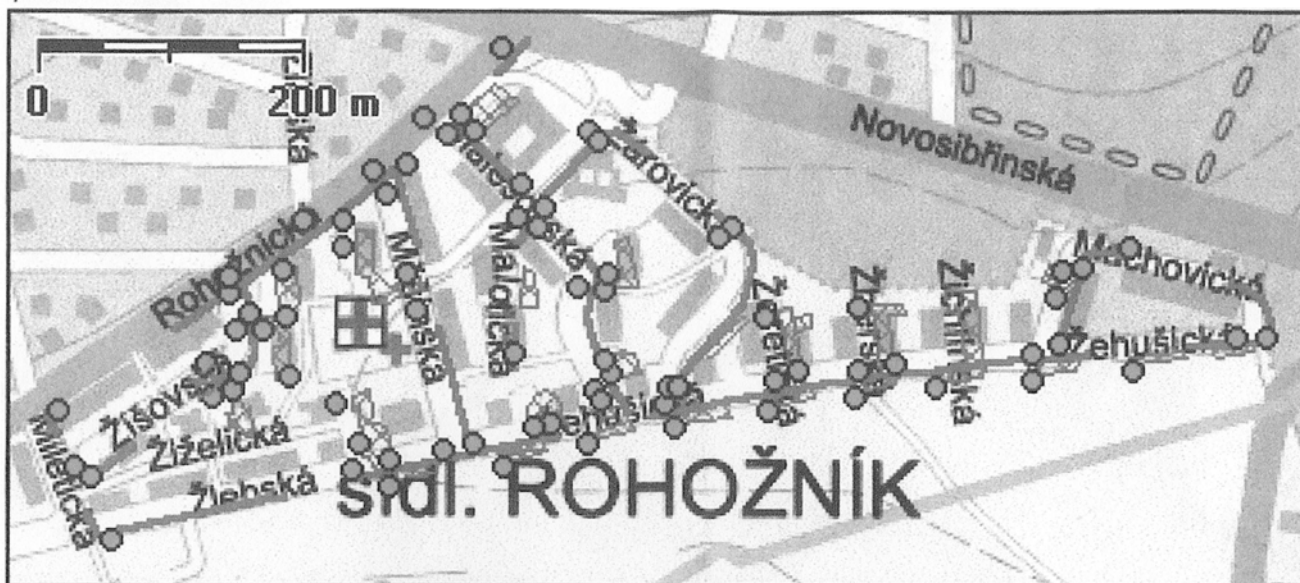
Vladimír Saitz

MĚSTSKÁ POLICIE PRAHA INFORMUJE

Dne 30. 5. 2005 bude probíhat na sídlišti Rohožník blokové čištění komunikací, a to včetně zálivů a parkovišť. Ulice budou včas označeny dopravními značkami. Vozidla ponechaná na označených komunikacích se budou odtahovat. Cena jednoho odtahu činí cca 1 400,-Kč a + bloková pokuta až do výše 1 000,- Kč. Žádáme občany, aby ve vlastním zájmu respektovali dopravní značení a svá vozidla včas sami odstranili.

Ipodec - Praha - 1 : 20 000

Sídliště Rohožník Dodavatel : FRAMAKA

Stanoviště strojů: Rohožnická x Malešovská

Počet značek: 69

Rohožnická(Novosibřinská-Miletická), Miletická + parkoviště, Žlebská + parkoviště, Žehušická + parkoviště, Machovická + parkoviště, Žichlínská + parkoviště, Žherská + parkoviště, Žeretická + parkoviště, Žárovická + parkoviště, Malešovská a parkoviště, Měšínská + parkoviště, Žižovská + parkoviště, Malotická + parkoviště, Živonínská + parkoviště

V předešlých dnech byl pražskými kriminalisty úspěšně dokončen případ týkající se problematiky pro řádného občana zdánlivě vzdálené. Jednalo se o odhalení trestné činnosti na úseku drogové problematiky, nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů. Usvědčená pětapadesátiletá žena musela ke svému stotisícovému zisku zlákat ke koupi drogy mladé lidi takřka v osmi stech případech.

Jaký bude však jejich osud? Tuto otázku si klade asi málo kdo z nás, pokud se jej přímo netýká. Dnes však už není výjimkou, ale spíše pravidlem, že již žáci základních škol přicházejí do styku s drogou a to v rozličné podobě.

Vlivem nedostatečné osvěty, jak ze strany rodičů, tak i výchovných institucí a pod vlivem svého nej-

bližšího sociálního okolí, tedy party vrstevníků, snadno pokušení zkusit něco nového, neobvyklého či dokázat, že i oni na to mají, podlehnou. Nejvíce se můžeme dnes setkat s kouřením marihuany, kterou již mladí lidé snad ani za drogu nepovažují. Vždyť jde přeci o tzv. „měkkou drogu“ a to se nemůže nic stát. Je ale velkou chybou rozdělovat drogy na měkké či tvrdé a hlavně je takto prezentovat právě před mladými lidmi. Lepší by bylo nazývat věci správnými jmény. Tedy, že existují drogy, kdy závislost vzniká pozvolněji a následky nejsou hned od počátku tragické a naopak, avšak každá droga je stále drogou, marihuanu nevyjímaje. THC, které tato droga obsahuje, se ukládá v našem těle a i po několika měsících postupně zhoršuje jeho psychické vlastnosti a fyzické funkce organismu.

Hovořte proto o tomto problému se svými dět-